

Permitted Perqs

Mishpacha Magazine

Mind-Cleansing Encounters Rabbi Moshe Grylak | Wednesday, February 22, 2012

A remarkable thing happened last week. Yerachmiel Toker, a parliamentary aide to MK Moshe Gafni, has implemented a very encouraging initiative. Yerachmiel Toker has been inviting secular journalists to the strongholds of the chareidi sector for a firsthand encounter with chareidi people and their lifestyle, unfiltered by hearsay and biased reports. He wants to give these journalists a chance to see for themselves if the incriminating things they regularly write about the frum community are really true. Last week, writers from the prestigious daily *Haaretz*, known for its decidedly anti-chareidi stance, were invited for a day in Bnei Brak.

They visited the *chadarim* of Bnei Brak, and had a discussion with Mayor Yaakov Asher, who filled them in on the background of this strange city.

In my humble opinion, though, the most impressive visit they made that day was to a high-tech firm that employs a corps of young chareidi women who work to support their households so that their husbands can sit and learn undisturbed.

Reb Yerach told me how the visit went: "The journalists were very interested in the work these women do, and the meager salary they get for it. But they admitted that they were very impressed by their quiet modesty and the confidence they radiated that what they're doing is the best thing in the world.

"But I think what impressed them most," Reb Yerach went on to say, "was what the non-religious boss had to say about her workers. She told the journalists how the women come and ask for permission before they use the fax machine for something not work-related, so it shouldn't be *gezel*, and other examples of their high ethical standards regarding their work and the use of other people's property. This made a tremendous impression on the journalists... they'd encountered another civilization."

QUESTIONS

From: <doud@...> (Warren Doud)
Date: Sun, 20 Feb 94 22:00:45 -0500
Subject: **Re: Office Ethics**

Michael Lipkin wrote:

I'd like to know if anyone knows about or has reference to sources on Halachic parameters regarding office ethics. Specifically, answers to questions such as:

1. Are there global guidelines which can be applied to such things as personal use of the copy machine, telephone, pc, office supplies, the internet(e.g. mail-jewish), etc.?

2. Does it matter if it's on one's own time or on company time?
3. Do "norms" of the working world or of one's particular office environment come into play?
4. Does it matter if the owner of the company is Jewish, Shomrei Mitzvot, a publicly held corporation?

הקדמה

בבא בתרא קסה, א

1. אמר רב יהודה אמר רב: רוב בגזל, ומיעוט בעריות, והכל בלשון הרע. בלשון הרע סלקא דעתך? אלא, אבק לשון הרע.

מהרש"א חידושי אגדות (שם)

2. רובן בגזל ומיעוטן בעריות כו'. קחשיב הכא גי' עבירות הללו כוללים, הא' מצד ממון, והאחד מצד הגוף, והאחד מצד הנשמה. הגזל עבירת הממון, העריות עבירת הגוף, לשון הרע הוא הדבור מעבירת הנשמה.

שבת לא, א

3. אמר רבא: בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו: [1#] נשאת ונתת באמונה, [2#] קבעת עתים לתורה, [3#] עסקת בפריה ורביה, [4#] צפית לישועה, [5#] פלפלת בחכמה, [6#] הבנת דבר מתוך דבר? ואפילו הכי: אי "יראת ה' היא אוצרו" (ישעיהו לג) - אין, אי לא - לא.

הגונב אפילו שוה פרוטה עובר על לאו

דיני גניבה

שולחן ערוך בהלכות גניבה (חושן משפט סימן שמח סעיף א- ב)

4. אסור לגנוב, אפילו כל שהוא, דין תורה. ואסור לגנוב אפילו דרך שחוק, ואפילו על מנת להחזיר או כדי לשלם תשלומי כפל או כדי לצערנו, הכל אסור, כדי שלא ירגיל עצמו בכך.

כל הגונב אפילו שוה פרוטה עובר על לאו ד"לא תגנובו" (ויקרא יט, יא) וחייב לשלם, אחד הגונב ממון ישראל או הגונב ממון של גוים, ואחד הגונב מגדול או מקטן.

דיני גזילה

שולחן ערוך בהלכות גזילה (חושן משפט סימן שנט סעיף א)

5. אסור לגזול או לעשוק אפילו כל שהוא, בין מישראל בין מעובד כוכבים. ואם הוא דבר דליכא מאן דקפיד ביה, שרי, כגון ליטול מהחבילה או מהגדר לחצות בו שיניו. ואף זה אסור בירושלמי, ממידת חסידות.

חלק א' - הכל כמנהג המדינה

1. What perks/benefits must an employer supply
2. What are the required work hours

הכל כמנהג המדינה במה שבעל הבית צריך לתת לפועל

משנה - בבא מציעא פג, א

6. השוכר את הפועלים ואמר להם להשכים ולהעריב. מקום שנהגו שלא להשכים ושלא להעריב - אינו רשאי לכופן. מקום שנהגו לזון - יזון, לספק במתיקה - יספק, הכל כמנהג המדינה.

אך, אפשר להתנות אפילו נגד המנהג בשעה ששכרן

תוספות (בבא מציעא פג, א)

7. "השוכר את הפועלי ואמר להם להשכים ולהעריב" - פ"י ר"י בששכרן סתמא ואמר להם אחר שהשכירן כבר להשכים ולהעריב, אבל אם התנה מעיקרא הכל לפי תנאו.

הלכה - השוכר פועלים, אם לא התנו מעיקרא, ינהג עמהם כמנהג המדינה

שולחן ערוך (חושן משפט סימן שלא) - בדיני השוכר פועלים ינהג עמהם כמנהג המדינה

סעיף א

8. השוכר את הפועלים ואמר להם להשכים ולהעריב, מקום שנהגו שלא להשכים ושלא להעריב אינו יכול לכופן, אפילו הוסיף על שכרן, כיון שלא התנה כן בשעה ששכרן. הגה: לא היה מנהג בעיר, או שאמר להן "אני שוכר אתכם כדין תורה", חייבין לצאת מביתם בזריחות השמש ולעשות מלאכה עד צאת הכוכבים (טור ס"ד).

סעיף ב

9. מקום שנהגו לזון - יזון, לספק בגרוגרות או בתמרים וכיוצא בהם - יספק, הכל כמנהג המדינה.

ערוך השולחן (חושן משפט סימן שלא סעיף ו)

10. כששכר פועלים ולא דברו ביניהם אם יתן להם מזונות אם לאו תלוי במנהג המקום ומקום שנהגו לזון יזון לספק בגרוגרות או בתמרים וכיוצא בהם יספק הכל כמנהג המדינה, וכו'. [1#] ואם לא התנה ליתן להם מזונות וגם [2#] אין מנהג קבוע בזה [3#] א"צ ליתן להם מזונות דהבא להוציא, עליו הראיה.

[כלל גדול נלמד מדברי הערוך השולחן - בלי שיש מנהג לכך ובלי שהתנו בעל הבית והפועל מעיקרא, הבעל הבית אינו צריך לפועלו מזונות וכדומה דהבא להוציא עליו הראיה.]

בסיכום, מה קובע (לפי הקדימה):

[1#] תנאי ביניהם בשעה ששכרו

[2#] מנהג קבוע בזה

[3#] הבא להוציא עליו הראיה

מה קרוי מנהג

שולחן ערוך בהלכות שכירות פועלים (חושן משפט סימן שלא סעיף א)

11. אינו קרוי מנהג אלא דבר השכיח ונעשה הרבה פעמים, אבל דבר שאינו נעשה רק פעם אחת או שני פעמים אינו קרוי מנהג (ריב"ש סי' תע"ה).

דרכי משה הקצור (שם ב')

12. ריב"ש (סימן תע"ה) על חזן שרוצה לפטור עצמו ממס אם מנהג העיר שחזן פטור ממס גם זה פטור דבעניני שכירות פועלים הולכים אחר המנהג, ומכל מקום צריך להיות המנהג ברור שמה שלא שאלו לחזן שלפניו מס אם הוא מכח המנהג אבל בלאו הכי לא מיקרי מנהג אף אם לא שאלו מחזן אחד או שנים שלפניו, ואינו קרוי מנהג אלא בדבר הרגיל תמיד ושכיח ואנו רואים שנהגו כן ועיי"ש שהאריך בזה.

פתחי תשובה (שם סעיף ב) על דברי הש"ע (שם) "מקום שנהגו לזון – יזון, לספק בגרוגרות או בתמרים וכיוצא בהם – יספק, הכל כמנהג המדינה"

13. כמנהג המדינה - עיין בתשובת חות יאיר (סימן ק"ו) שכתב בדבר בריחת השפחה בטענת הכבדת עול, ודאי דתלי במנהג אם מנהג בני העיר בשפחותיהם להטיל עול ההוא, ואם קצתם מטילים כזה וקצתם לא, אם ידוע איך ינהגו הרוב ניזל בתרייהו, ואם אי אפשר לברר זה לא מצי בעל הבית להטיל עול שאינו נוהג בברור.

וכן בסגירת דלתי תיבה שבו הלחם, אם מפורסמת האשה בעלת הבית בזה והמשרתת מבנות העיר, סברה וקיבלה, ואם לאו ג"כ אזלינן בתר מנהג נשים שהם בערכה, ואם הוא נגד המנהג לא תוכל עשוהו אף על פי שתעשה כן לבניה.

סיכום - שאלות מעשיות

שו"ת פסקי עוזיאל (בשאלות הזמן סימן מו)

שאלה ד'. מי קובע זמן העבודה?

14. תשובה: זמן העבודה מדין תורה, הוא מזריחת השמש עד צאת הכוכבים. וכן נאמר בדברי קבלה: "תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב". ומנכין לזכות הפועל זמן יציאתו לעבודה ללכת מביתו אל מקום העבודה, וכן זמן התפלה בביהכ"נ וזמן סעודת הפועלים, (עיין או"ח סי' ק' סעיף ב'), וזמן הדרוש להכנת סעודת שבת בכל ערב שבת.

הלכה זו אינה קבועה אבל היא משתנה לפי מנהג המקום, וכן אמרו בירושלמי המנהג מבטל הלכה (ב"מ פ"ז ה"א). ואין בעה"ב זכאי לכופ את פועליו לעבוד שעות נוספות על מנהג המקום אפילו אם הוסיף להם בשכר עבודתם אם לא התנה עליהם מראש על זמן עבודה יותר מהנהוג. מנהג המקום נקבע על פי מנהגם של תושבי העיר שבמקום העבודה. או על פי מנהג הקבוע השכיח והנעשה פעמים הרבה, אבל דבר שנעשה רק פעם אחת או שתי פעמים אינו קרוי מנהג (עי' חו"מ סי' של"א סעיף א').

שאלה ה'. כשהזמן מכביד על העובד אי רשאי לדרוש שינוי בזמן?

15. תשובה: אין הפועל ולא הבעה"ב רשאים לדרוש שנוי זמני העבודה לגרוע או להוסיף משעות העבודה הקבועות עפ"י מנהג העיר, מאיזו סיבה שהיא. וכלל גדול אמרו רז"ל בהלכות עבודה: כל המשנה ידו על התחתונה וכל החוזר ידו על התחתונה (ב"מ ע"ו). הלכך אין רשות לבעל הבית או לפועל לכופ זה את זה לשנוי זמני העבודה אם לא שהתנו מראש.

שאלה ח'. במקום שיש הכרח לעבוד שעות נוספות אם ישנה זכות דרישה לפועל לדרוש תוספת השכר?

16. תשובה. הפועל משועבד לעבודתו רק לאותן השעות שהן שעות העבודה לפי מנהג המדינה, או לפי התנאי שהתנו ביניהם מראש. לפיכך אין בעל הבית רשאי לכוף את הפועל או אפילו לדרוש ממנו שעות עבודה נוספות על מנהג המדינה או על התנאי שהתנו ביניהם, ואפילו אם הוסיף על שכר עבודתו בשעות הרגילות, וזכאי הפועל לדרוש שכר נוסף על השעות הנוספות שעשה עפ"י דרישת בעל הבית באותה דרגה של שכר העבודה לשעות שכירותו (עיין חו"מ ס"י של"א סעיף א').

שאלה ט'. שכר העבודה

17. שכר העבודה נקבע לפי מנהג המדינה או התנאי שהתנו ביניהם. לפיכך אין הפועל או בעל הבית רשאי להוזיל או להעלות שכר העבודה אפילו אם הוקרה או הוזלה שכר המלאכה (עיין חו"מ ס"י של"ב סעיף ה - ו). נראה לי דשכירות שלא הוקבע לה זמן ומשתלמת במשכרת חדשית רשאי כל אחד מהצדדים לתבוע בדיון בסוף כל חדש שנוי השכר, להוזלה או ליוקרא, וחייבים שני הצדדים להשמע לפסק בית דין. והנלע"ד כתבתי (שם סימן מ"ב).

18. -----Original Message-----

From: Ari Wasserman <ari@amaadvantage.com>

Date: Mon, 24 Sep 2012 12:00:25

To: <_____@hotmail.com>

Subject: Re: Question.

Dovid, hello!!

Gemar Chasima Tovah.

I just wanted to check how things were working out with the new job, etc.?

Please let me know.

Shana Tovah!

Ari

On 10/3/12 10:33 AM, "Dovid" _____@hotmail.com> wrote:

Rabbi shana tova. I am very sorry that I havn't been in touch. Work and finding apartment has taken all my time. But baruch Hashem we found an apartment in pico Robertson last week.

So firstly. Chag someyach. It should be a year filled with lots of health, happiness, and success. We should only hear good news from each other.

About the job. So after a week of working my boss told me that when he said the time is for 8 hours a day he told me that he misspoke. He meant to say that I have to stay as long as the job needs me and that I also have to work on Sundays, then I get all chagim off. So I said ok to the sundays but not his time schedule. At the end we agreed on that I'll work 44 hours a week including sundays. So the way its gona work is that he will give me a list of jobs to take care of and I'll put in the time to finish it. If I go over or lower than 44 hours a week, the next week it should be more or less hours accordingly.

The past few weeks been really busy with the holidays and meeting remodeling deadlines but I hope it will get slower after sukot so that I could start learning.

I'll definitely will keep you posted. Please any advice is appreciated as always. Thank you again and chag someyach.

Dovid

חלק ב'

WHAT SUPPLIES, BENEFITS AND PERQS ARE PERMITTED TO BE USED WITHOUT EXPLICIT PERMISSION FROM THE EMPLOYER

19. When I was working at a company in 2004 which had 100+ employees, we needed to cut costs due to a downturn in the business. One area we thought we could cut costs from was office supplies. The supplies cabinet was located in the communal kitchen, so employees had free access to take the supplies they desired – pens, staples, staplers, binders, paper, paperclips, etc. We decided to move the entire supplies cabinet into the office of the COO (named Mark Cassin), so employees would feel that their taking of supplies was under scrutiny, and they accordingly would use more discretion in their taking and use of supplies. This had an immediate impact, and on an annualized basis, the company saved in excess of \$100,000 by simply moving the location of the supplies cabinet. Obviously, there had been a lot of improper usage of office supplies prior to the move.

בזמן שבעל הבית מקפיד, הוא של בעל הבית

Standard #1

בבא קמא קיט, ב

20. תנ"ר: החייט ששייר את החוט פחות מכדי לתפור בו, ומטלית שהיא פחותה משלש על שלש, בזמן שבעל הבית מקפיד עליהן - הרי אלו של בעל הבית, אין בעל הבית מקפיד עליהן - הרי אלו שלו.

21. ת"ר: מסתתי אבנים - אין בהם משום גזל. מפסגי אילנות, מפסגי גפנים, מנקפי היגי, מנכשי זרעים ועודרי ירקות, בזמן שבעה"ב מקפיד עליהם - יש בהן משום גזל, אין בעל הבית מקפיד עליהן - הרי אלו שלו.

[משמע שהמודד הוא הקפדת בעל הבית].

Standard #2

המשך הגמרא שם

22. א"ר יהודה: כשות וחזיו - אין בהם משום גזל, באתרא דקפדי - יש בהן משום גזל. אמר רבינא: ומתא מחסיא - אתרא דקפדי הוא.

23. ת"ר: אין לוקחין מן הסורק מוכין, מפני שאינו שלו, ובמקום שנהגו להיות שלו - לוקחין.

[משמע שהמודד הוא מנהג המקום].

"בזמן שבעל הבית מקפיד", פירוש שדרך אנשי המקום להקפיד

הרמב"ם בהלכות גניבה (פרק ו הלכה ח) [פסק שהמודד הוא מנהג המקום ולא הקפדת בעל הבית, וז"ל:]

26. נסורת שהחרש מוציא במעצד - שלו, ובכשיל - של בעל הבית, ואם היה עושה אצל בעל הבית אף הנסורת של בעל הבית, וכל הדברים האלו וכיוצא בהן הולכין בהן אחר מנהג המדינה.

מגיד משנה (שם)

27. וכל הדברים האלה. למד זה מדאמרינן בברייתא ובגמרא "בזמן שבעל הבית מקפיד" פירוש שדרך אנשי המקום להקפיד ואמרינן גבי מוכין דסורק "מקום שנהגו להיות שלו הרי אלו שלו" הנה שהכל לפי המנהג וכ"כ ז"ל.

שולחן ערוך בהלכות גניבה (חושן משפט סימן שנה סעיף יא) [פסק כרמב"ם]

28. בכל הדברים וכיוצא בהם, הולכים אחר מנהג המדינה.

אך ברמ"א – **(שם סעיף י)** [הביא שהמודד הוא הקפדת בעל הבית]

29. וכן בשאר מלאכות כל שבעל הבית מקפיד עליו, הוא של בעל הבית; שאינו מקפיד, הוא של פועל (טור שם). [וכן כתב הרמ"א שם בסעיף ז.]

[אפשר שהרמ"א חולק וסובר שתלוי רק בבעל הבית ולא במנהג המקום, וכן מלשון שבט הלוי בהמשך קצת משמע כן. אולם, אפשר גם לפרש דברי הרמ"א דמה שכתב "כל שבעל הבית מקפיד עליו" דהיינו דרך אנשי המקום להקפיד.]

שו"ת שבט הלוי (חלק ד סימן רכ אות ב)

30. לענין לקחת מבית חרושת שעובד שם כל מיני כלים הצריכים בשעת עבודה אף על פי שמחליפים כל פעם, הדבר פשוט שתולה בהקפדת הבעלים ע"ד שכי רמ"א (ח"מ סי' שני"ח ס"י).

אף אם בעל הבית הזה מקפיד בטלה דעתו**הלכה למשה (הלכות גניבה פרק ו הלכה ח)**

31. [הביא את דברי הרמב"ם "וכל הדברים האלו וכיוצא בהן הולכין אחר מנהג המדינה", וגם את דברי המגיד משנה הנ"ל, וביאר] רוצה לומר שאם מנהג המדינה להקפיד הולכין אחריו, ואם לאו אף שבעה"ב אחד מקפיד לאו כמיניה.

וכן יש לפרש לשון הר"י בעל הטורים והרב בעל המפה והלבוש ז"ל שכתבו שתמא דכן הדין בשאר מלאכות בזמן שבעה"ב מקפיד הוא שלו ואם לאו של פועל, דהיינו ודאי שדרך אנשי אותו המקום להקפיד, אבל אם אין דרך אנשי המקום להקפיד ואחד או שנים יצאו מן הכלל לאו כל כמיניהו וכמ"ש הרב המגיד ז"ל דהיינו דקאמר בזמן שבעה"ב מקפיד, דדרך אנשי המקום להקפיד.

שולחן ערוך הרב (חושן משפט הלכות גזלה וגניבה סעיף כב)

32. וכן בשאר מלאכות כל שדרך בעל הבית להקפיד עליו באותו מקום חייב להחזירו, וכל שאין דרכו להקפיד עליו הוא של האומן **(ואף אם בעל הבית זה מקפיד בטלו דעתו)**.

סיכום

ערוך השולחן (חושן משפט סימן שלא סעיף ו)

33. כששכר פועלים ולא דברו ביניהם אם יתן להם מזונות אם לאו תלוי במנהג המקום ומקום שנהגו לזון יזון לספק בגרוגרות או בתמרים וכיוצא בהם יספק הכל כמנהג המדינה, וכו'. ואם לא התנה ליתן להם מזונות וגם אין מנהג קבוע בזה א"צ ליתן להם מזונות **דהבא להוציא עליו הראיה**.

[כלל גדול נלמד מדברי הערוך השולחן – בלי שיש מנהג לכך ובלי שהתנו בעל הבית והפועל מעיקרא, הבעל הבית אינו צריך לפועלו מזונות וכדומה דהבא להוציא עליו הראיה].

Halachos of Other People's Money, by Rabbi Yisroel Pinchos Bodner (pages 32-33)

34. The prohibition of stealing applies to property of an akum and to an akum-owned corporation. For example, taking supplies from one's place of work is stealing, even if the employer is an akum.

Note: Chazal categorize stealing from an akum as an offence that is more serious than stealing from a Jew, because it invariably leads to chilul Hashem.

Cell Phone Excessive Usage

35. Abe was hired by a world renowned Yeshiva in Yerushalayim, to help it cut costs. Expenses were too high, and fund raising was unable to cover the high expenditures. One area Abe focused on was cutting the telecom expenses of the Yeshiva, including the cell phone usage of certain Yeshiva staff members who had been issued cell phones, but with no clearly stated policy on their using them for personal use. Upon researching the use (or abuse?) of this privilege, Abe found that certain staff members were using the cell phones an exorbitant amount for personal use, at significant cost to the Yeshiva. Abe confronted one such staff member and asked him what would be an appropriate amount for personal use. The staff member responded: "maybe to call home three times per day for a maximum of five minutes each time". Abe responded by producing the Yeshiva's phone bill showing that the staff member had been calling home, on average, five times each day for twenty minutes each time.

The phone usage was costly, but so was the time the staff member was using for personal matters while on the job and being paid a salary.

<http://www.torah.org/advanced/business-halacha/5757/vol2no18.html>

Hilchos Choshen Mishpat - Volume II : Number 18

By: Rabbi Aaron Tendler

Using An Employer's Property And Time

Question:

Is an employee permitted to use business and office property for personal use?

Answer:

- A. An employee may not use any of his employer's property for personal use without permission from the employer. Therefore, an employee may not use the office telephone, copier, or any other business equipment for non-office use. If the employee knows that the employer permits such use, even if only reluctantly, he may do so. If the employer does not permit personal use, but it's well known that many of the workers use his property without permission when he is not looking, it is still prohibited. The fact that "everyone does it" does not in any way create a "Minhag HaMedina" (custom of that society) that would permit such a thing. (1)
- B. If the employee is unsure about how his employer feels about personal use of business property, and is unwilling to ask him directly, he should make the following determination: If he has no qualms about using business property for personal use in the presence of his employer and does not attempt to hide this from him, he may do so. If, however, he is afraid to do this in his presence, or even if he is uncomfortable doing so in his presence (and he does not know that the employer permits this), he should refrain from using business property for personal use. (2)

Sources

(1) Tosafos in the beginning of Bava Basra (2a D"H B'Gvil) state that there are certain customs that are Minhagei Shtus (foolish customs), and a person should not rely on them even at times that our Rabbis state that "one should go after the Minhag HaMedina." Therefore, if all employees embezzle from their employer, this is a prohibited and foolish custom, and a person may not conduct himself in this manner.

(2) This determination is stated in the Shulchan Oruch (Choshen Mishpat 358:5-10).

http://www.ottmall.com/mj_ht_arch/v11/mj_v11i94.html#CAAD

From: Aryeh Blaut <ny000592@...>
Date: Sun, 20 Feb 94 06:43:06 -0500
Subject: Re: Office Ethics

Michael Lipkin asked regarding the use of the copy machine, telephone, etc. on or off of company time has any Halachic parameters.

#1 - I cannot explain the halachos of this but I can retell a story I heard when I was in yeshiva about how certain Roshei Yeshiva (Heads of the Yeshiva) would keep a notebook record of every minute that he was on the phone that was not related to "company business" (this included answering people's questions in Halacha). At the end of the pay period, he would have this time deducted from his check.

#2 - I can also recall the lesson in Parshas Noah of why the world was destroyed by the flood. It was because people took small items (worthless than a sheva pruta) from each other. This basically meant that the owner could not take the person to court because the value of the "stolen object" was less than the smallest monetary amount.

From: <doud@...> (Warren Doud)
Date: Sun, 20 Feb 94 22:00:45 -0500
Subject: [Re: Office Ethics](#)

Michael Lipkin wrote:

I'd like to know if anyone knows about or has reference to sources on Halachic parameters regarding office ethics. Specifically, answers to questions such as:

1. Are there global guidelines which can be applied to such things as personal use of the copy machine, telephone, pc, office supplies, the internet (e.g. mail-jewish), etc.?
2. Does it matter if it's on one's own time or on company time?
3. Do "norms" of the working world or of one's particular office environment come into play?
4. Does it matter if the owner of the company is Jewish, Shomrei Mitzvot, a publicly held corporation?

These things surely are not subject to "global" parameters. The people who pay your salary and pay for the copy machine, phone, etc. would be the ones to ask.

I would severely limit personal use of this type for my employees. They are being paid to do work for me. If they use my machine and supplies and add to my phone bill with their personal business, my profits go down.

Think of it this way. If you hired me to do landscaping at your house for \$20 per hour, would you mind if I spent some of that time on the Internet?

Warren Doud

SOME GOOD ADVICE....

From: Joel Margolies

I go to a weekly shiur in choshen mishpat - and remember one story told about a frum individual, after having attended some shiurim on geneivah went in to his boss and asked to have a serious discussion about work supplies - paper clips, pens, paper, etc. He wanted to know what the boss was makpid on and what he wasn't. Although at first the boss thought it was a joke, once he realized that the employee was dead serious, he sat down and had a very meaningful discussion with the employee and found new respect for his employee.

In closing:

Rav Dovid Revach recounted that he heard from Dayan Dunner of London, who told the following about his father: his father would not take the coffee from the Beis Din offices, because he said the coffee was bought for the secretaries who worked there all day, and not for him, who did not work there all day long.

One time, the secretary told him that she wanted him to have coffee, so she had purchased him coffee and sugar with her own funds, and he responded that he could still not drink it, since the coffee was made with the electricity of the office.

We see how makpid he was about not using other people's money!

[Dayan Dunner is a world-renowned speaker who is constantly sought after to uplift and inspire people with his speeches and shiurim. He resides in London, England. He is a senior Dayan in the London Kedassia Beth Din and the Rov of his own Bais Medrash, Tottenham Adass.]